

gjorte Bud af 600,000 Rbd. er høiere, end hvad enhver Kjøbelysten, som dertil har de fornødne Midler, kunde være tjent med at give, men paa den anden Side maa det dog indrømme, at det er saa godt, at det for den, som vaster at sælge, vil være betænkligt at afflaae samme, saameget mere, som der vel ikke kan findes mange Kjøbere til Eiendomme af denne Art, hvorved Bygninger og Skove indtage en saa fremtrædende Plads, og hvor Kjøbesummens Forrentning først tør forventes af Fremtiden. Udvalget maa derfor tilraade Folkethinget at tiltræde Lovudkastet.

Hvad Enkelthederne angaaer, da anseer Folkethingets Udvalg det lidet ønskeligt for Parterne, at der efter Salget forbeholdes noget Fællesskab, som ikke maatte være uundgaaeligt nødvendigt. Som et saadant uundværdigt Fællesskab maa man ansee de for Godsinspecteuren og Lægen forbeholdte Boliger.

Hvad den første, Godsinspecteuren, angaaer, da synes intet at kunne være iveien for, at han for den korte Embedstid, han endnu kan have tilbage at virke i paa Jægerspris Gods, tager Ophold i Frederiksfund eller andet Sted i Nærheden; hvad den anden, Lægen, angaaer, da vil det vel være nok at sikke ham en passende Embedsbolig i Nærheden af Jægerspris Slot paa et for Samsøen passende Sted. Staten kan nemlig ikke ansees forpligtet til at give Lægen Bolig netop der, hvor han nu boer.

Færgesarten medfører ogsaa et gjensidigt Forhold, som ikke er uden Betænklichkeiten.

En Færgesart paa en saa alfar Vej er kun lidet skiftet til at være den private Mand's Eiendom; den kan let blive en trykkende Byrde for Kjøberen og fremkalde Klagemaal fra det Offentlige. Udvalget har derfor troet ikke at burde unblade at henlede Opmærksomheden herpaa, uden dog at stille Endringsforslag herom til Loven, efter som det formener, at Regjeringen bedst maa være istand til at varetage de forskjællige Interesser, som her komme i Betragtning.

Det i § 2 indeholdte Forbehold af Jagtretten paa de Stykker af Hovedgaardens Grund, som benyttes under Bøndergaarde, Boelsteder eller Huse, vilde vistnok have sine Betænklig-

heder, om det skulde gjælde for bestandigt, men da det er begrundet til et bestemt Tidspunct, saa at Loven om Jagtens Udøvelse træder i fuld Virksomhed, naar denne Tid er omme, saa maa Udvalget fraraade at lægge Afhændelsen af den hele Eiendom Hindringer iveien, paa Grund heraf.

I Genhold til det ovenfor Sagte anbefales Loven med følgende Endringer til § 1.

I første Stykke a) Jægerspris Slot udgaaer „de nuværende Embedsmænds . . . deres Embedstid“ og indsættes istedetfor: „at Godsinspecteuren kan forblive i sin Bolig til 1ste Novbr. 1854, saafremt der ikke forinden kan anvises ham en passende Bolig, dog ikke fjernere fra hans Embedsvirksomhed end i Fredrikfunds Kjøbstad, og at Lægen kan forblive i den Bolig, han beboer, for sin Embedstid eller indtil Kjøberen anviser ham en Bolig af Beskaffenhed som den nuværende ikke over ½ Mil sønden for Slottet ved den alfare Vej.

Efter g) „ . . . Nordstøven“ indskydes: med de til samme hørende Besættninger, Inventarier samt Rettigheder og Forpligtelser, hvormed disse have tilhørt Staten, derunder indbefattet de Skovene paahvilende Brændselsdeputater og Understøttelsesforpligtelser

R. Olsen. Monrad. Tscherning.
Formand. Ordfører.